Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►**B**

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2277/2003,

annettu 22 päivänä joulukuuta 2003,

maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteiden I ja II muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EYVL L 336, 23.12.2003, s. 68)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►**M1**	Komission asetus (EY) N:o 779/2004, annettu 26 päivänä huhtikuuta 2004	L 123	63	27.4.2004

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2277/2003,

annettu 22 päivänä joulukuuta 2003,

maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteiden I ja II muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 ([1]) ja erityisesti sen 13 artiklan toisen luetelmakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Rehuaineita, rehun lisäaineita, tiettyjä eläinten ruokinnassa käytettäviä aineita ja rehujen valmistuksessa käytettäviä teknisiä apuaineita koskevia, asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä II olevassa C ja D osassa vahvistettuja luetteloita on tarkasteltu uudelleen kyseisen asetuksen liitteessä I olevan B osan 4.15 kohdan mukaisesti.

(2) Eräät kasviperäiset tavanomaisesti tuotetut rehuaineet eivät ole enää tarpeen luonnonmukaisessa maataloudessa yhteisön tasolla. Useimmat tavanomaisesti tuotetuista rehuaineista ja erityisesti valkuaiskasvit ovat silti vielä välttämättömiä ainakin joissain jäsenvaltioissa. Lisäksi luonnonmukaisessa maataloudessa tarvitaan edelleen tavanomaisesti tuotettuja maidon sivutuotteita, ja kivennäisaineita tarvitaan lisää luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettavan karjan hyvinvoinnin takaamiseksi.

(3) Eräät säilöntäaineet ovat luonnonmukaisessa maataloudessa sallittuja ainoastaan säilörehun valmistuksessa käytettävinä rehun lisäaineina. Lisäksi joissakin jäsenvaltioissa edellytetään kyseisten aineiden käyttöä sadon säilömiseksi. Teknisistä syistä luetteloihin on niin ikään tarpeen lisätä rehun lisäaineita sidonta-aineiden, paakkuuntumisenestoaineiden ja sakeuttamisaineiden ryhmästä.

(4) Rehuaineiden ja rehun lisäaineiden luetteloita olisi muutettava vastaavasti.

(5) Luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevat yhdenmukaiset säännöt on vahvistettu melko hiljattain. Luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettujen eri kotieläinlajien geenireservi on vielä pieni. Tämän lisäksi siipikarjan tuotantojärjestelmät jakautuvat eri vaiheisiin, joiden hallinta on yleensä useamman erityisalan vastuulla. Tällaisten järjestelmien monimutkaisuuden vuoksi yksikään jäsenvaltio ei ole saanut vielä päätökseen luonnonmukaisen siipikarjan koko tuotantoketjua. Luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettujen kotieläinten riittävän biologisen monimuotoisuuden varmistamiseksi ja luonnonmukaisen kotieläintuotannon kehittämisen helpottamiseksi on tarpeen pidentää siirtymäkautta, jonka aikana tavanomaisesti kasvatettuja eläimiä saa tuoda luonnonmukaisen maataloustuotannon järjestelmään.

(6) Lauman tai parven luontaisen kasvun täydentämiseksi ja uusiutumisen varmistamiseksi erityistä huomiota on kiinnitettävä tavanomaisesti kasvatettuihin rotuihin, jotka ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi.

([1]) EYVL L 198, 22.7.1991, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

▼B

(7) Yhtenä luonnonmukaisen tuotantomenetelmän periaatteena on taata kotieläintuotannon ja peltomaan välinen yhteys. Kaikkien luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettujen eläinlajien ruokintaan käytettävä rehu olisi tuotettava ensisijaisesti samassa luonnonmukaisessa tuotantoyksikössä tai jos tämä ei ole mahdollista, se olisi tuotettava yhteistyössä muiden luonnonmukaisten tilojen kanssa.

(8) Asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteet I ja II olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

(9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (ETY) N:o 2092/91 14 artiklan mukaisesti perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE

1. Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä I oleva B osa seuraavasti:

a) Korvataan 3.4 kohta seuraavasti:

”Toisena poikkeuksena silloin kun lauma tai parvi muodostetaan ensimmäistä kertaa ja jos luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettuja eläimiä ei ole käytettävissä riittävästi, muutoin kuin luonnonmukaisella tuotantotavalla kasvatettuja eläimiä voidaan tuoda luonnonmukaisiin tuotantoyksiköihin seuraavin edellytyksin:

— munantuotantoon tarkoitettuja kananuorikoita, jos ne ovat enintään 18 viikon ikäisiä,

— lihantuotantoon tarkoitettua siipikarjaa, jos se on alle kolmen päivän ikäistä,

— nuoria siitospuhveleita, jos ne ovat alle kuuden kuukauden ikäisiä,

— jalostukseen tarkoitettuja vasikoita ja varsoja, jos ne kasvatetaan tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vieroituksesta lähtien ja joka tapauksessa, jos ne ovat alle kuuden kuukauden ikäisiä,

— jalostukseen tarkoitettuja karitsoja ja kilejä, jos ne kasvatetaan tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vieroituksesta lähtien ja joka tapauksessa, jos ne ovat alle 60 päivän ikäisiä,

— jalostukseen tarkoitettuja porsaita, jos ne kasvatetaan tämän asetuksen sääntöjen mukaisesti vieroituksesta lähtien ja jos ne painavat alle 35 kg.”.

b) Korvataan 3.5 kohta seuraavasti:

”Tätä poikkeusta, johon on oltava tarkastusviranomaisen tai -laitoksen ennakolta antama lupa, sovelletaan 31 päivänä joulukuuta 2004 päättyvän siirtymäkauden aikana.”.

c) Korvataan 3.6 kohta seuraavasti:

”Kolmantena poikkeuksena tarkastusviranomainen tai -laitos voi, jos luonnonmukaisesti kasvatettuja eläimiä ei ole saatavissa, sallia lauman tai parven uudistamisen tai uudelleen perustamisen, jos

a) eläinten kuolleisuus on suuri tautien tai katastrofien seurauksena;

b) munantuotantoon tarkoitetut kananuorikot ovat enintään 18 viikon ikäisiä;

c) lihantuotantoon tarkoitettu siipikarja on alle kolmen päivän ikäistä;

d) juuri vieroitetut jalostukseen tarkoitetut porsaat painavat enintään 35 kg.

Edellä b, c ja d alakohtien mukaiset tapaukset sallitaan 31 päivänä joulukuuta 2004 päättyvän siirtymäkauden ajan.”.

d) Korvataan 3.10 kohta seuraavasti:

”Kyseisiä prosenttilukuja on mahdollista korottaa 40 prosenttiin asti tarkastusviranomaisen tai -laitoksen lausunnon perusteella ja hyväksynnällä seuraavissa tapauksissa:

— eläintuotantotilan merkittävä laajentaminen,

— rodun vaihtaminen,

— eläintuotannossa tapahtuvan uuden erikoistumisen kehittäminen,

— rotujen uhanalaisuus kasvatuksesta luopumisen vuoksi. Näihin rotuihin kuuluvien eläinten ei tarvitse välttämättä olla poikimattomia.”.

e) Korvataan 4.3 kohta seuraavasti:

”Lisäksi eläimet on kasvatettava noudattaen tässä liitteessä vahvistettuja sääntöjä ja niiden ruokinnassa on käytettävä tuotantoyksikössä tuotettua rehua, tai jos tämä ei ole mahdollista, muista sellaisista tuotantoyksiköistä tai sellaisista yrityksistä peräisin olevaa rehua, johon sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä. Tämän lisäksi ja vuodenaikojen mukaista eläinten vuotuista laiduntamisjaksoa lukuun ottamatta kasvinsyöjien rehusta vähintään 50 prosenttia olisi oltava tuotantoyksikössä tuotettua, tai jos tämä ei ole mahdollista, yhteistyössä muiden luonnonmukaisten tilojen kanssa tuotettua.”.

f) Korvataan 4.8 kohta seuraavasti:

”Poiketen siitä, mitä 4.2 kohdassa säädetään, tavanomaisesti tuotetun rehun käyttö rajoitetussa määrin on 24 päivänä elokuuta 2005 päättyvän siirtymäkauden aikana sallittua, jos viljelijät voivat osoittaa jäsenvaltion tarkastuslaitosta tai -viranomaista tyydyttävällä tavalla, että he eivät pysty saamaan yksinomaan luonnonmukaisella tuotantotavalla tuotettua rehua. Tavanomaisesti tuotettujen rehujen sallittu vuotuinen enimmäisosuus on

▼B

kasvinsyöjillä 10 prosenttia ja muilla lajeilla 20 prosenttia. Nämä luvut lasketaan vuosittain maataloudesta peräisin olevien rehujen sisältämästä kuiva-aineesta. Tavanomaisesti tuotettujen rehujen sallittu enimmäisosuus päivittäisestä annoksesta saa olla vuodenaikojen mukaista eläinten vuotuista laiduntamisjaksoa lukuun ottamatta 25 prosenttia kuiva-aineesta laskettuna.”.

g) Poistetaan 4.10 kohta.

h) Korvataan 4.17 kohta seuraavasti:

”Eläinten ruokinnassa voidaan käyttää ainoastaan liitteessä II olevan D osan 1.3 (entsyymit), 1.4 (mikro-organismit), 1.5 (säilöntäaineet), 1.6 (sidonta-aineet, paakkuuntumisenestoaineet ja sakeuttamisaineet), 1.7 (antioksidantit), 1.8 (säilörehun valmistuksessa käytettävät lisäaineet), 2 (tietyt eläinten ruokinnassa käytettävät tuotteet) ja 3 (rehujen valmistuksen tekniset apuaineet) jaksoissa lueteltuja tuotteita ja niihin tarkoituksiin, jotka mainitaan edellä mainituissa ryhmissä. Eläinten ruokinnassa ei saa käyttää antibiootteja, kokkidiostaatteja, lääkkeenkaltaisia aineita, kasvunedistäjiä tai muita kasvun ja tuotannon edistämiseen tarkoitettuja aineita.”.

2. Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä II oleva C osa seuraavasti:

”1. **Kasviperäiset rehuaineet**

1.1 Viljat, jyvät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Kaura jyvinä, hiutaleina, rehujauhona, kuorina ja leseinä; ohra jyvinä, proteiinina ja rehujauhona; riisinalkiokakku; hirssi jyvinä; ruis jyvinä ja rehujauhona; durra jyvinä; vehnä jyvinä, rehujauhona, leseinä, gluteenirehuna, gluteenina ja alkioina; spelttivehnä jyvinä; ruisvehnä jyvinä; maissi jyvinä, leseinä, rehujauhona, alkiokakkuna ja gluteenina; mallasidut; mäski.

1.2 Öljykasvien siemenet tai öljypitoiset hedelmät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Rypsi siemeninä, kakkuna ja kuorina; soijapavut papuina, paahdettuina, kakkuna ja kuorina; auringonkukansiemenet siemeninä ja kakkuna; puuvilla siemeninä ja siemenkakkuna; pellavansiemenet siemeninä ja kakkuna; seesaminsiemenet kakkuna; palmunydin kakkuna; kurpitsansiemenet kakkuna; oliivit, oliivimassa, kasviöljyt (fyysisesti uuttamalla saadut).

1.3 Palkokasvien siemenet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Kahviherne siemeninä, rehujauhona ja leseinä; linssivirvilä siemeninä, rehujauhona ja leseinä; peltonätkelmä lämpökäsiteltyinä siemeninä, rehujauhona ja leseinä; herne siemeninä, rehujauhona ja leseinä; härkäpapu siemeninä, rehujauhona ja leseinä; härkäpapu siemeninä, rehujauhona ja leseinä; virnat siemeninä, rehujauhona ja leseinä sekä lupiini siemeninä, rehujauhona ja leseinä.

1.4 Juurimukulat ja juurekset, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Sokerijuurikasleike, peruna, bataatti mukuloina, perunapulppa (perunatärkkelyksen uuton sivutuote), perunatärkkelys, perunaproteiini ja maniokki.

1.5 Muut siemenet ja hedelmät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Johanneksenleipä, johanneksenleipäpuun palot ja jauhot, kurpitsat, sitrushedelmämassa; omenat, kvittenit, päärynät, persikat, viikunat, viinirypäleet ja viinirypälemassa, saksanpähkinät kakkuna, hasselpähkinät kakkuna, kaakaopavun kuoret ja kaakaopavut kakkuna, tammenterhot.

1.6 Nurmirehut ja karkearehu. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Sinimailanen, sinimailasjauho, apila, apilajauho, ruoho (rehukasveista), viherjauho, heinä, säilörehu, viljakasvien oljet ja rehuna käytettävät juurikasvit.

1.7 Muut kasvit, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Melassi, merileväjauho (merilevästä kuivaamalla ja murskaamalla saatu tuote, joka on pesty jodipitoisuuden alentamiseksi), kasvijauheet ja

▼B

-uutteet, kasviproteiiniuutteet (yksinomaan nuorille eläimille), mausteet ja yrtit.

1.8 Seuraavia rehuaineita voidaan käyttää 30 päivään kesäkuuta 2004: riisi jyvinä, riisi rouheena, riisilese, ruisrehu, ruislese, rypsinsiemenet kakkuna, rypsinsiementen kuoret ja tapioka.

2. **Eläinperäiset rehuaineet**

2.1 Maito ja maitotuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Neuvoston direktiivin 92/46/ETY (*) 2 artiklassa määritelty raakamaito, maitojauhe, rasvaton maito, rasvaton maitojauhe, kirnupiimä, kirnupiimäjauhe, hera, herajauhe, vähäsokerinen herajauhe, heravalkuaisjauhe (fysikaalisella menetelmällä uutettu), kaseiinijauhe, laktoosijauhe, juustoaine ja hapatettu maito.

2.2 Kalat, muut merieläimet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Kala, kalaöljy ja kalanmaksaöljy, joita ei ole puhdistettu; entsyymien avulla tuotetut kala-, nilviäis- tai äyriäisautolysaatit, hydrolysaatit ja proteolysaatit liukoisessa tai liukenemattomassa muodossa, yksinomaan nuorille eläimille; kalajauho.

2.3 Munat ja munatuotteet siipikarjan ravinnoksi, mieluiten samalta tilalta peräisin olevat.

3. **Kivennäisperäiset rehuaineet**

Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Natrium:

puhdistamaton merisuola

karkea vuorisuola

natriumsulfaatti

natriumkarbonaatti

natriumbikarbonaatti

natriumkloridi

Kalium:

kaliumkloridi

Kalsium:

lithothamneae ja kalkkipitoinen merilevä (maerl)

vesieläinten kuoret (seepian luut mukaan luettuina)

kalsiumkarbonaatti

kalsiumlaktaatti

kalsiumglukonaatti

Fosfori:

defluorinoitu dikalsiumfosfaatti

defluorinoitu monokalsiumfosfaatti

mononatriumfosfaatti

kalsiummagnesiumfosfaatti

kalsiumnatriumfosfaatti

Magnesium:

magnesiumoksidi (vedetön magnesiumoksidi)

magnesiumsulfaatti

magnesiumkloridi

magnesiumkarbonaatti

magnesiumfosfaatti

Rikki:

natriumsulfaatti

Luujauhosta saostettua dikalsiumfosfaattia voidaan käyttää 30 päivään kesäkuuta 2004.

(*) EYVL L 268, 14.9.1992, s. 1.”.

▼B

3. Korvataan asetuksen (ETY) N:o 2092/91 liitteessä II oleva D osa seuraavasti:

”1. **Rehun lisäaineet**

1.1 Hivenaineet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

E1 Rauta:

ferro(II)karbonaatti

ferro(II)sulfaattimonohydraatti ja/tai -heptahydraatti

ferri(III)oksidi

E2 Jodi:

kalsiumjodaatti, vedetön

kalsiumjodaatti, heksahydraatti

natriumjodidi

E3 Koboltti:

koboltti(II)sulfaattimonohydraatti ja/tai -heptahydraatti

emäksinen koboltti(II)karbonaatti, monohydraatti

E4 Kupari:

kupari(II)oksidi

emäksinen kupari(II)karbonaatti, monohydraatti

kupari(II)sulfaatti, pentahydraatti

E5 Mangaani:

mangaani(II)karbonaatti

mangaani(II)oksidi ja mangaani(III)oksidi

mangaani(II)sulfaatti, mono- ja/tai tetrahydraatti

E6 Sinkki:

sinkkikarbonaatti

sinkkioksidi

sinkkisulfaattimono- ja/tai -heptahydraatti

E7 Molybdeeni:

ammoniummolybdaatti, natriummolybdaatti

E8 Seleeni:

natriumselenaatti

natriumseleniitti.

1.2 Vitamiinit, niiden esiasteet ja kemiallisesti tarkkaan määritellyt, samalla tavoin vaikuttavat aineet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Neuvoston direktiivin 70/524/ETY (*) nojalla sallitut vitamiinit:

— mieluiten saatuina raaka-aineista, joita luonnostaan esiintyy rehuissa, tai

— synteettiset vitamiinit, jotka ovat identtisiä luonnollisten vitamiinien kanssa ainoastaan yksimahaisille.

Ensimmäisestä alakohdasta poiketen kunkin jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia synteettisten A-, D- ja E-vitamiinien käytön märehtijöiden ruokinnassa 31 päivänä joulukuuta 2005 päättyvän siirtymäkauden ajan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

— synteettiset vitamiinit ovat luonnonvitamiinien kanssa identtiset, ja

— jäsenvaltioiden antama lupa perustuu täsmällisiin kriteereihin, ja ne on annettava komissiolle tiedoksi.

Tämä lupa voidaan myöntää tuottajille ainoastaan, jos ne ovat osoittaneet jäsenvaltion tarkastuslaitosta tai -viranomaista tyydyttävällä tavalla, että eläinten terveyttä ja hyvinvointia ei voida taata ilman kyseisten synteettisten vitamiinien käyttöä.

1.3 Entsyymit. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Direktiivin 70/524/ETY nojalla sallitut entsyymit.

▼B

1.4 Mikro-organismit. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat mikro-organismit:

direktiivin 70/524/ETY nojalla sallitut mikro-organismit.

1.5 Säilöntäaineet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

E 200 Sorbiinihappo

E 236 Muurahaishappo

E 260 Etikkahappo

E 270 Maitohappo

E 280 Propionihappo

E 330 Sitruunahappo.

Maito-, muurahais-, propioni- ja etikkahappoa voidaan sallia käytettävän säilörehun tuotannossa ainoastaan, jos sääolot eivät mahdollista riittävää käymistä.

1.6. Sidonta-aineet, paakkuuntumisenestoaineet ja sakeuttamisaineet. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

E 470 Luonnollisista lähteistä peräisin oleva kalsiumstearaatti

E 551b Kolloidinen silikaatti

E 551c Piimaa

E 558 Bentoniitti

E 559 Kaoliinit

E 560 Steatiitin ja kloriitin luonnossa esiintyvä seos

E 561 Vermikuliitti

E 562 Sepioliitti

E 599 Perliitti.

1.7 Antioksidantit. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

E 306 Luonnollisista lähteistä peräisin olevat tokoferoliuutteet.

1.8 Säilörehun valmistuksessa käytettävät lisäaineet Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

19 päivästä lokakuuta 2004 alkaen eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista annetussa asetuksessa (EY) N:o 1831/2003 sallitut entsyymit, hiivat ja bakteerit

2. **Tietyt eläinten ruokinnassa käytettävät tuotteet**

Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

Oluthiivat

3. **Rehujen valmistuksessa käytettävät tekniset apuaineet**

3.1 Tekniset apuaineet säilörehun valmistuksessa. Tähän luokkaan kuuluvat ainoastaan seuraavat:

— Merisuola, karkea vuorisuola, hera, sokeri, sokerijuurikasleike, viljasta jauhetut jauhot ja melassit,

— päivään lokakuuta 2004 entsyymit, hiivat sekä maitohappo-, etikkahappo-, muurahaishappo- ja propionihappobakteerit.

(*) EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1. Direktiivi 70/524/ETY kumotaan 19 päivästä lokakuuta 2004 alkaen. Kyseisestä päivämäärästä lähtien sovelletaan eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista 22 päivänä syyskuuta 2003 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1831/2003 (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29).”